

bringe en mere praktisk Ordning af Lodstilsynet, end vi hidtil have haft, og derved spare Statskassen for 12,000 Kr. aarligt. Jeg beder de Herrer lægge Mærke til, at dette er Hensigten, og det skulde bedrøve mig, hvis det endte med, at der blev en betydelig Udgift for Statskassen ved Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Det ærede Medlem fra Helsingør spurgte, om ikke en Kommission i sin Tid havde ønsket Lodsernes Statsansættelse. Jo, saa vidt jeg ved, har en Kommission tidligere, der har befattet sig med dette Forhold, ment, at man kunde gaa den Vej, og det antager jeg har været for at tilfredsstille Lodserne, men Ministeriet kan ikke tiltræde denne Betragtning, jeg har ikke samme Opfattelse, og derfor gaar mit Forslag ikke i den Retning, og selv om Udvalget skulde tænke paa at stille Forslag om, at man ansatte statslønnede Lodser, vilde jeg modsætte mig det (*Deuntzer*: Det er rigtigt, det skal man absolut!) Det glæder mig, at det ærede Medlem her er enig med mig.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) ankede over Sproget i Lovforslaget, og jeg erkender, at det kunde være lidt mindre knudret, end det er, men det glæder mig, at det ærede Medlem ikke saa paa Sproget fast saa nøje, at han tabte Meningen rent af Øje, som Holberg siger. Det ærede Medlem var i Virkeligheden enig med mig om selve Lovforslaget og de Principper, jeg ved dets Fremsættelse har gjort gældende.

Det ærede Medlem fra Valby (Hyller) spurgte mig, om der ikke skete nogen Forandring med Hensyn til Pensionsreglerne. Nej, dette Forslag foreslaar ingen Ændringer i den bestaaende Ordning af Pensioneringen, den bliver uforandret, idet Lodserne ere pensionerede efter de Regler, der ere gældende for deres Pensionskasser, og hvad angaar Ordningen af Pensioneringen af Københavns Lodser, skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at dette Forhold er ordnet i Overensstemmelse med Københavns Lodser. Det ærede Medlem fra Valby gjorde gældende, at københavnske Lodser havde det saa mageligt, de bestilte saa godt som intet. Saa ved jeg virkelig ikke, hvor de faa de store Indtægter fra, thi der er ikke andre Lodser, der have saa store Indtægter som de. Det kommer selvfølgelig af, at de københavnske Lodser have saa mange Lodsninger, at saa meget Arbejde paahviler dem, ellers kunde de ikke tjene de Penge, de nu tjene. (*Hyller*: Det er en let Tjeneste).

Hvor let de ere tjente, skal jeg ikke strides med det ærede Medlem om, men at Pengene ere tjente, er sikkert nok, de komme ikke af sig selv.

Jeg skal af Hensyn til den fremrykkede Tid indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale Lovforslaget til velvillig Prøvelse i Udvalget, men jeg beder de Herrer ikke tage nye Spørgsmaal op, for det vil selvfølgelig hindre Lovforslagets Gennemførelse. Dets finansielle Hensigt er, som jeg før sagde, at gøre Administrationen simplere og at spare 12,000 Kr. aarlig.

Birch: Jeg har med stor Interesse hørt om den Forøgelse, der har været i Udgifterne til Lodsvæsenet. Jeg forstaar ikke, hvorledes det er muligt, at Udgifterne kunne stige i den Grad ved en Institution, der, som alle Parter ere enige om, hidtil har haft Karakter af Næringsdrift. Det turde være et Bevis for, at der er noget galt ved hele Ordningen af vort Lodsvæsen i Øjeblikket.

Jeg er fuldt bekendt med, at Nyborg-Lodserne have henvendt sig til den højtærede Minister for at bede ham træffe Afgørelse i den Sag, der skulde have været Genstand for Proces med Helsingør Lodseri, men jeg vil pege paa, at en af Anledningerne hertil maaske kan være den, at Ministeriet, jeg tror 3 Gange, har nægtet Nyborg Lodser de Oplysninger, som de behøve for at gennemføre deres Retskrav, og som de kun kunne faa hos det Ministerium, der er Lodsvæsenets Kontrolør. Jeg nærer imidlertid fuld Tillid til, at den Minister, der Gudskelov i Øjeblikket er Forsvarsminister, vil træffe en retfærdig Afgørelse eller bygge paa Landets højeste Rets Dom.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Nyborg-Lodserne have lidt Skade eller ikke, skal jeg blot sige, at naar Indtægtsstigningen skulde hidrøre fra den forhøjede Lodstakst, vi fik, vistnok i 1903, er Forholdet, som jeg tidligere her har haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa, det, at Lodserne ere imod denne Forhøjelse. Det er ikke det, der er det springende Punkt. De mene, at Lodstaksterne ere komne for højt op, at det ikke er nødvendigt at lægge saa høje Afgifter paa Skibene, som man har gjort, og de tro, at Lodsningsernes Antal gaa ned som Følge deraf. Men det forekommer mig, at man ikke skulde diskutere, hvorvidt Nyborg-Lodserne have lidt Tab eller ikke ved det nye Reglement. Det vilde være menings-